

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 199. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm10228/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Store fort for sin Død vilde have istandfat, men opgav, da han saae, det vilde give Folk i Tufind-Lal Maanedes Arbejde blot at reise Jorden fra, og heraf kan Man end videre slutte sig til, at den store Gruus-Dyngte, med Spor af Rings-Mure, som Engellænderne (Nish og Porter) ogsaa har opdaget nordost for Nimrods-Taarnt, har været Belshazzars Gravvælske, som Strabo melder, var reent forskrevet, efter Sigende, af Herodotus*).

Hver for Babelon egentlig har været, er de Lærde endnu ikke blevet enige om, fordi Beretningerne er forskjellige og Stadierne var ligesaa, og Ulykken er ikke stor, da vi nu dog ved, hvor den har ligget: lidt nordensfor Helle, under 32 Gr., som er den mindre end Bagdads og to mere end Basoras Pelli-Halde; men da Engellænderne, ved at opmaale Notværket, har fundet det en Mill langt, og vi af Herodotus see, at Alting var afmaalt og snorret der, ligesom i China, kan Man vist sige antage fire Mile for den 400 Stadiers Omkreds, Herodotus tilføjer den. Derefter var den nemlig større end Paris, og det er jo Alt hvad Man kan vente, da den, efter de Gamles ensformige Vidnesbyrd var meget mindre end Ninive. I Dørigt forskælder Herodotus, det eneste Dien-Bidne, vi kan berøbe os paa, at Babelon var den Rioneste af alle de Byer han havde set, med delige, smertede Gader, baade paa Langs og Tværs, og med Huse for det Meste paa tre, fire Stokværk, og at, siden Ninives Undergang, var det ogsaa den største By i hele Asien, anlagt i regelmæssig Firkant paa begge Sider af Floden, hundrede Stadier paa hver Led. I Hensende til Murene er det lidt underligt med hans Beskrivelse, i det han dels omtaler dem som staaende for hans Dage, men ved en anden Tilfælde synes at sige, Darius Hys Skæps havde revet dem ned, og dels giver dem den urimelige

*) Strabo XVI. 736.

Hoibe af 200 Alen, endogsaa vel maakt, uagtet vi hos Diosdorus see, at selv Ktesias, der pleiede at tage Munden saa fuldt som muligt, kun giættede paa halvtredsindstyve Favne, som Andre forforte til saamange Alen. Da det imidlertid er klart, at Babylon havde Mure endnu, da Alexander drog derind, og Herodotus sikket nok, maa der enten sikket en Feil i vor Text, eller den maa kunne forstaaes saaledes, at Darius kun har beskrevet Murene, og Babylonierne, Herodotus talde med, har da benyttet Kelligheden til med Munden at forstaa dem. Heri bestræbes Man ved at see paa det Hæle, thi Ktesias, som holdt af at flore og vende, gjør Murene brede nok til sex Bogser, men Herodotus, som i den Henseende turde troe sine egne Vind, mæler kun at der var Rum imellem Taarnene til een Bogser med fire Hæse, men at der udenfor Muren var en bred og tyk Grav, smækkfuld af Vand, og den har Ktesias formodentlig regnet med. Af den Grav, siger ogsaa Herodotus, skal Leet være taget til Mur-Stenene, men Limmert eller Jord-Bogser var hentet nordenfor oppe ved Is (Hic) hvor det findes i Mængde. Der var endelig, siger han, ogsaa en indvendig Mur, endes mindre end den Uderste, og det maa være den, Engländerne har fundet iendelige Spor af paa West-Siden, som to Been af en Triangel med Høden til Grund-Linie og Verten i Spidsen *).

Den eneste Bøgning i det Enkelte, Herodotus beskriver, er Templet afotte Taarne, det Enes oven paa det Andet, for den Babyloniske Over-Gud, som han talder Bel-Beus, hvorved han anmærker, at der gik en Vindel-Trappe udenom, med Søder midtvejs at hvile sig paa, og at i det øverste Taarn var et Allerhelligste uden Billed-Støtter, blot med et Guld-Vord, og en prægtig Lovbræt, hvorpaa Chaldeerne, som var Gubens Præster, fortalte, han imellem kom

*) Herod. I. 178—81. III. 159, Diobor II. 68.

